

පුරවැසියකුගේ සටහන්
11.03.2007

රාවය සහ කොටි

කොටි සංවිධානයට වැඩි පුරම උදව් කරන පුවත්පත් රාවය යැයි ද ද නේෂන් සහ මව්බිම යන පුවත්පත් ද කොටි සංවිධානයට ආධාර කරන්නේ යැයි ද ජාතික හෙළ උරුමවාදී ප්‍රධානියකු ප්‍රසිද්ධ රූප්පිමක දී කියා තිබුණි.

අඩුම වශයෙන් ද නේෂන් පුවත්පතට මෙම චෝදනාව එල්ල කරන ලද්දේ එම පුවත්පතෙහි සිට ඉවත්ව ගිය මාධ්‍යවේදියකුගේ පුද්ගලික අවශ්‍යතාවයක් පිණිස බව පැහැදිලි ය. පුද්ගලික කෝන්තර පවා දැන් යැවෙන්නේ කොටි ලේඛලය අලවා ඒදිරිවාදියා විනාශ කිරීමට ය!

කෙසේ වෙතත් මේ වනාහී බරපතල චෝදනාවකි. මන්ද යත් මෙම චෝදනාව භයානක එකක් වන නිසා ය. එම කතාවෙහි දී ම එම ප්‍රධානියා කියා සිටියේ මෙම පුවත්පත් මෙල්ල කරන ලෙස ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටින බව ය.

එවැනි බිහිසුණු චෝදනාවක් කරන්නේ නම් එය සනාථ කිරීමට එම මහත්වරුන්ට සාධක තිබිය යුතු ය. එමෙන්ම එම සාධක හෙළිදරව් කළ යුතු ය. පුරවැසියන්ට දැනුවත් තීරණයක් ගත හැකි වන්නේ එවිට ය.

එම සාකච්ඡාවේදී ම විනාශ කළ යුතු ජනමාධ්‍ය සහ සමාජ ක්‍රියාකාරීන් ගණනාවකගේ නම් ද ඔවුන් විසින් ප්‍රසිද්ධියට පත් කරන ලදී. ඇත්ත වශයෙන්ම නම් මෙමගින් කැරෙන්නේ හැගීම්වාදී උසිගැන්වීමක් මිස ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයකට ඔබින ශිෂ්ඨ සම්පන්න සාකච්ඡාවක් නොවේ.

හැගී එන යුද උණුසුම යටතේ මෙම ලේඛලේ ඇලවීම සමාන කළ හැක්කේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනසංභාරයකින් කෙළවර වූ රුවන්ඩා ගැටීමෙහි උසිගැන්වීම්වන් රඟපෑ මරාන්තික භූමිකාවට ය. මරා දැමිය යුතු පුද්ගලයින් පමණක් නොව ඔවුන් ජීවත්වන ස්ථාන පවා ජනමාධ්‍ය මගින් හෙළිදරව් කොට එම මනුෂ්‍ය සංභාරය මෙහෙයවන ලද්දේ මෙවැනි අන්තවාදී පිරිස් විසිනි.

ජනමාධ්‍ය විරෝධී මෙම බිය ජනක උසි ගැන්වීම් හමුයේ බොහෝ ජනමාධ්‍ය සිටින්නේ තවම අපට පහර දුන්නේ නැතැයි සිතා සතුටු වන සෙයකිනි. ජනමාධ්‍ය හිමිකරුවන්ගේ ජනමාධ්‍ය සමාජය හෝ කර්තෘවරුන්ගේ කර්තෘ සංසදය හෝ මෙම සදාචාර විරෝධී වූත් බියජනක වූත් උසිගැන්වීම් ගැන කටක් හැර නැත.

මේ යුගයේ බේදවාචකය නම් දුෂ්ඨ මිනිසුන්ගේ සැහැසිකම් නොව යහපත් මිනිසුන්ගේ භයානක නිහඬතාවය යැයි 1992 යුගයේ "බියෙන් අන්මිදෙමු" ව්‍යාපාරය යටතේ අප කී වදන් යළි සැබෑ බවට පත් වීම බේදනීය බේදවාචකයකි.

කෙහෙළිය වින්තනය

අමාත්‍ය කෙහෙළිය රණසිංහරාජපක්ෂ මහතා ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍යයට අලුත් දර්ශනයක් ලබා දී තිබේ. ඒ වනාහි ඊශ්‍රායලයේ දර්ශනය යි.

පසුගිය 06 වනදා අයිටීඑන් නාලිකාවෙන් විකාශනය වූ පුවතක ඒ මහතා මෙසේ කී ය.

"1967 ඊශ්‍රායලය දියත් කළ යුද්ධයේ දී එරට රජපව්වන් නාලිකා 13න් එකක්වත් එම යුද්ධය විවේචනය කළේ නෑ, මුලු ලෝකයම විවේචනය කරන්නේ. ඒ වගේ දේශප්‍රේමයක් තිබුණා.

එල්ටීටීඊයට වක්‍රව සහාය දෙන නාලිකා ගණනාවක් තියෙනවා. අපි ඒවාටත් එවැනි මුද්‍රිත මාධ්‍යයටත් කියන්නේ ..... මහාජනයා තීරණය කරාවි කියලයි."

1967 වර්ෂයේ ඊශ්‍රායලය පලස්තීනයට එරෙහිව දියත් කළේ සහමුලින්ම අසාධාරණ කුරිරු යුද්ධයකි. එම යුද්ධයෙන් ඊජිප්තුවේ ද සිරියාවේ ද විශාල භූමි ඛාගයන් ඊශ්‍රායලය බලයෙන් අල්ලා ගන්නා ය. අද දක්වා ම ලොව ත්‍රස්තවාදයේ තෝතැන්නක් වශයෙන් පවතින්නේ මෙම බලහත්කාර අල්ලා ගැනීම සහ ඉන් ජනිත වූ වෛරය යි.

1967 ඊශ්‍රායලයේ යුද්ධයට සහාය දීමේ මේ ස්ථාවරය පලස්තීන සහයෝගිතා කමිටුවේ නායකයා වන මහින්ද රාජපක්ෂ පිලිගන්නේ ද? මේ ස්ථාවරය පලස්තීන සටන්කරුවන් පිලිගනු ඇත් ද?

මෙම උදාහරණය ඉදිරිපත් කිරීම මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ජනමාධ්‍ය ගත යුතු මග නියෝග කිරීමට ඉදිරිපත් වීම සම්බන්ධයෙන් අප ආරක්ෂ ප්‍රකාශක රණසිංහරාජපක්ෂ මහතාට ස්තූතිවන්ත විය යුතු ය. මන්ද යත් වැරදි බව දැන දැනම වුව ජනමාධ්‍යවේදීන් වරදට සහාය දිය යුතු යැයි ආණ්ඩුවේ දර්ශනය බව මෙ මගින් ඔහු කියා සිටින බැවිනි.

අපි මෙසේ බලමු.

එම අවස්ථාවෙහි ඊශ්‍රායලයෙ හි නිවැරදි දැක්මක් ඇති ජනමාධ්‍යවේදීන් සිටියේ නම් කළ යුතුව තිබුණේ කුමක් ද? ආක්‍රමණයට පිලිබඳ සැබෑ තතු ඊශ්‍රායලයේ ජනයාට පෙන්වා දීම ද? නැත්නම් අමාත්‍ය කෙහෙළිය කියන්නා සේ ආක්‍රමණයට ආ වැඩීම ද? එදා එම ආක්‍රමණයට එරෙහිව ජනමතයක් නැංවිය හැකි වී නම් සහ පලස්තීන ජනයාගේ අයිතීන් පිලිගැනීමට ඊශ්‍රායල ජනයා එකඟ කරවා ගැනීමට සමත් ජනමාධ්‍ය සංවාදයක් ගොඩ නැගුණි නම් මැදපෙරදිග ඉතිහාසය මීට වඩා සාධනීය ඉදිරිගමනක් වීමට හොදමම ඉඩ තිබුණි.

අප දන්නා සහ ඉගෙන ගෙන ඇති ජනමාධ්‍යයේ ප්‍රථම සහ අවසාන අරමුණ සැබෑව මහාජනයාට කීම ය. දේශපාලකයින් පිළි මාරු කර කර පැන පැන දෙන විට ඊට එහෙයියා කීම නොවේ.

අමෙරිකා එක්සත් ජනපදය ඇප්ගනිස්ටානයෙ හි සහ ඉරාකයෙ හි මහා යුද මෙහෙයුම් දියත් කළ විට එහි ආදිනව පෙන්වා දුන් අමෙරිකානු ජනමාධ්‍ය ද ජනමාධ්‍යවේදිහු ද වූහ. අද ඊශ්‍රායලය තුළ ම එහි ආක්‍රමණික දේශපාලනය විවේචනයට ලක් කරන ජනමාධ්‍ය සහ මාධ්‍යවේදිහු සිටිති. යුද විරෝධී මහා ජන ගංගා ඇමෙරිකාව තුළ ගැලුයේ එවැනි ජනමාධ්‍ය ද හේතු කොට ගෙන ය.

රුක්මිවැල්ල වින්තනයට අනුව අද යුද්ධය හරියටම කැරෙන බැවින් එයට සම්පූර්ණ සහාය දිය යුතු ය. එසේ නොකරන්නෝ දේශද්‍රෝහීහු වෙති. විවේචනාත්මක මාධ්‍ය සම්පූර්ණ සහාය නොදෙති. එබැවින් ද්‍රෝහීහු වෙත්. එසේ නොවීමට නම් ඔවුන් අනුගමනය කළ යුත්තේ ඊශ්‍රායලයේ උදාහරණය යි. ලෝකයම වැරදි බව කියුව ද සහාය දිය යුතු ය.

1981 සිට ජේආර් ජයවර්ධන කිවේත් 1994 සිට චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග කිවේත් තමන් හරියටම යුද්ධය කරන බව යි. නමුත් ජේආර්ට එරෙහිව අනුරුද්ධ රත්වත්තේ කිවේ යුද්ධය වවාගෙන කැමක් බව ය. චන්ද්‍රිකාට එරෙහිව එදා රුක්මිවැල්ල මහතා ද සිටි පක්ෂය වූ එපාපය කිවේ යුද්ධය වවාගෙන කැමක් බව ය. අද පවා මහින්ද රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවට හේත්තු වීමට රුක්මිවැල්ල මහතාට ඉඩක් නොලැබුණි නම් මේ යුද්ධය ද වවාගෙන කැමක් යැයි ඔහු ම කීමට ඉඩ තිබුණි.

නැගෙනහිර යුද්ධය ව්‍යාපයක් බව කියේ පත්තරකාරයින් නොවේ. තවමත් ආණ්ඩුවේ මතවාදී සගයින් වන ජවිපෙ ය. නැගෙනහිර යුද්ධයේ අරමුණ හදිසි ජන්දයකින් දිනීම බව ජවිපෙ නායක ලාල් කාන්ත මහතා ප්‍රසිද්ධියේ ම කිවේ ය. විමල් වීරවංශ ද කිවේ ය.

රුක්මිවැල්ල වින්තනයට අනුව ලාල් කාන්ත මහතා ද දේශ ද්‍රෝහියකු විය යුතු ය, මේ ද්‍රෝහී ලැයිස්තුවට දැන් ශ්‍රීපති ද මංගල ද අයත් ය. සමහර නානාපතින් ද අයත් විය හැක.

පුනරුවිචාරණය කිරීමට තරම් වටිනා අසුරු ප්‍රශ්නයක් ජනමාධ්‍යවේදී ඩී.බී.ද එස්. ජයරාජී මෑතදී අසා තිබුණි. එනම් කෙහෙළිය රුක්මිවැල්ල ආණ්ඩුවට සම්පතක්ද ණයක් ද කියා ය. ටිකක් සිතා බලන්න.